

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

vi. Contra appellantes a sententijs, & mandatis Summi Pontificis ad
futurum Concilium Generale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

Contra Appellantes à sententiis, & mandatis Summi Pontificis ad futurum Concilium Generale.

Cap. VI.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellantes à sententiis Pape ad futurum Concilium generale in Bullam cœnæ incidentur.
- 2 Appellatio a mandatis Pape ad futurum Concilium speciem quandam Schismatis continet.
- 3 Appellatio quid propri sit.
- 4 Appellans à sententiis Pape ad futurum Concilium ut excommunicationem Bullæ cœnæ incurrat, quæ requirantur.
- 5 Personæ principales in secunda excommunicatione Bullæ cœnæ comprehensa, quanam sint.
- 6 Personæ accessorie, in eadem contentæ, quæ censeri debant.

Excommunication Secunda fertur in hec verba: Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint: Uniuersitates vero, Collegia, & Capitula quocunq; nomine nuncupentur, interdicimus; ab ordinacionibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore silentium ad uniuersale futurum Concilium appellantes: Nec non eos, quorum auxilio, vel fauore appellatum fuerit.

2 Huius Canonis materia vt rectè notat Caieta, in Summa verbo excommunicatio, cap. 25. est factilegium, contra Summi Pontificis Primum. Est enim appellatio hæc a sententijs Romani Pontificis, palliata quedam rebello, & speciem quandam Schismatis continet, vnde Iulius Papa II. in Extrava. Suscepti regiminis, post Pium Papam II. præcepit, vt tales habeantur, vt Schismati, & de fide male sentientes, vt Sylvest. in verbo, excommunicatio, 7. num. 93. versicul. Quinquagesima septima. Tabiena, verbo, excommunicatio, 7. circa medium. Caetan. verbo, excommunicatio, cap. 25. & Martin. Ledesm. 2.4. q. 26. artie. 2. pag. 358. column. 2. & Sebastiano Medice, in Summa peccat. capit. tit. 9. q. 7. 8. nu. 13.

3 Circa hanc autem appellationem aduertendum est, appellationem propriètate minori Iudice ad maiorem provocationem, vt notant Summis, Goffred. & alii, in videlicet appellatio, & expresse glosa in cap. Non paucum in verbo officiali de consuetu. lib. 6. vnde cum Romanus Pontifex supremus caput sit, & Princeps supremus spiritualis, mentio prohibita est huiusmodi appellatio a sententiis, & mandatis Summi Pontificis, tanquam aliquid absolum, & a substantia ipsius applicationis prorsus alienum. Hinc iure civili prohibitum est, ne quis a Principe, vel a Satratus in rebus secularibus appelleat. I. f. a quibus appellatio non licet: Idemque a diversis Summis Pontificibus prohibitus est legimus, vt ab Innocencio, in c. Nem. & a Symmacho Papa in capit. Aliorum, & ab Antero, in capit. Fa-
cia, & a Gelasio Papa, in cap. Ipsa sunt Canonis, & cap. Cun-
daria per mundum, 9. q. 3. Qui omnes Pontifices expresse docent illicitum esse a Romano Pontifice appellare. Sic etiā Pius Papa II. in quadam Congregatione Mantuana, de confilio Cardinalium, & cunctorum Prelatorum, & omnium Divini, & humani iuri interpretum Curiam Romanam tunc temporis sequentium, huiusmodi appellations a sententiis Romani Pontificis, efficiuntur, & palpabilibus rationibus, tanquam erroneous, & detestabiles damnant ac sub excommunicationis latre sententiae, & interdictis penitentia. eccepit, ne qua persona cuiusvis dignitatis, sive etiam Uniuersitas, aut Collegium quovis que-

sito colore ab ordinationibus, sententijs seu mandatis Summi Pontificis ad futurum Concilium provocaret, vt habeatur in Bulla incip. Execrabilis, quæ est 3. eiusdem in ordine, anno 1459. XV. Kalend. Febr. Pontificatus sui anno 2. Quam Pij II. Constitutionem Iulius Papa II. in Extrava. Suscepti regiminis, circa Annum Domini Millesimum quingentesimum quartum confirmavit, & eam extendit contra Reges & Cardinales, Communites, & Parlementa, & contra omnes ad hoc præstantes consilium, auxilium, vel fauorem, etiam indirecte, vt Sylvest. verbo, excommunicatione, 7. in fine, Caetan. verbo, excommunicatione, capit. 25. & Martin. Ledesm. vbi supra, tradunt. Quæ Constitutio licet in iure posita, est enim constitutio decima eiusdem in ordine, nostris iamen temporibus solum a tempore fieri licet Pij V. in Bulla Cœnæ posita fuit, siquidem in Bulla Cœnæ, qua habetur apud Martinum Ledesm. 2.4. q. 26. artic. 1. pag. 356. non habetur, & faciet Nauattr. in Manua. capit. 27. nu. 58. vbi ait, nunc primum in certam esse Bullis Cœnæ. Quo loquendi modo voluit significare a Gregorio XIII. cuius Bullam ipse exponit, primo omnium in Bulla Cœnæ positam fuisse, cum habatur etiam in Bullis Pij V. sed solum dicere voluit, nostra aetate Bullis Cœnæ fuisse in certam. Vnde Cardin. Toletus in explicatione Bullæ Cœnæ §. 9. in fine, docet hanc excommunicationem Bullæ in certam fuisse a Pio V. tempore quo illæ Bullam Cœnæ explicaret, & §. 10. ait, excommunicationem hanc latam fuisse a Pio II. & confirmatam a Iulio II. non tamen fuisse tunc reseruatam, tempore autem Pij V. reseruatam fuisse occasione quarundam Monacharum in Hispania, que tunc temporis consilio curistam Aduocat, ad Concilium appellaverunt.

4 Ut autem excommunicationem hanc quis incidat, necessario requiritur hoc in unum, scilicet, vt appellatio hæc interponatur a sententijs Romani Pontificis, vnde non sufficit appellatio a Concilio ad Summum Pontificem, neque appellatio ab alio aliquo Episcopo ad futurum Concilium. Addunt recentiores quidam hoc secundum, scilicet, vt Appellatio fiat ad Concilium futurum Generale, ita vt non incidat in eam qui appellat ad aliquid Concilium. Provinciale futurum aut præfens; sed neque qui appellat ad Concilium Generale præfens, non futurum, id quod ex verbo Bule colligit putant, maximè cum pena restringenda sint non ampliandæ, coda, de reg. iur. lib. 6. Qui tamen auctores, non idcirco putant Concilium Generale præfens, aut Concilium Provinciale futurum, aut præfens supra Papam esse, aut licitum esse a sententijs Summi Pontificis ad Concilium Generale præfens, aut ad Concilium Provinciale tam præfens quam futurum appellare; hoc enim non modo falsum, sed etiam minus tutum in fiducia est; cum Romanus Pontifex totius Ecclesiæ pastor, caput, & index sit, ho: est, supra uniuersam Ecclesiam, & supra Concilium Generale sit, ita, vt nullum in terris supra se iudicium agnoscat; & vt Paphalius Papa docet, prout habetur in capit. Significasti, de elect. omnia Capitula per Romanam Ecclesiam auctoritatem & facta sunt, & relata accipiunt. Vnde cum appellatio sit semper a minore ad maiorem, vt que a Concilio, non solum Provinciali, sed etiam Generali ad Papam appellatur, non contra, vt ex Gelasio in epist. ad Episcopos Dardaniam, manifestum est. Ad sedem, inquit. Apostolicam de qualibet mundi parte appellandum est, ab illa autem nemo est appellare permisso. Non igit negant hi auctores. Papam supra quæcumque Concilia tam Provincialia, quam Generalia esse, sed solum negare volunt ex vi verborum Bullæ incutere excommunicationem, quia Papa ad Concilium Generale præfens, aut ad Provincialia præfens, vel futurum appellari, cum verba Bule Cœnæ de sola appellatione a sententijs Summi Pontificis ad futurum Generale Concilium mentionem faciant, in penitus autem stricta interpretatione facienda est, id quod a me dictum est, non vt sententiam eorum defendam, sed vt sensum eorum modo exponam; siquidem non desuat, qui sensum eorum alio modo interpretari contentur, & etiam opinionem eorum falsam esse arbitrentur, existimantes, quod si excommunicatus sit qui a Papa ad Concilium Generale futurum appellat, ita etiam quid ad Concilium Generale præfens, & a

foriori, qd ad P. coiuinciale praeiens, vel futurum appella-
tis, quorum sententia, au vera sit necne, de qua re latius
alio in loco djs putabitur ex Bullæ verbis non satis effica-
citer colligitur, sicut nec contraria opinio ex ipsis Bullæ ver-
bis refelli posse videtur. Ideo autem Summus Pôtifex, ad
fatuum Concilium Generale a suis sententijs appellati-
tes excoiuinciales, quia tales schismata in Ecclesiâ indu-
cere videntur, & quia hic casus frequentior in praxi apud
magos & inobedientes esse solet.

P. sonorum au eni, que in hoc Canone continentur,
qua iam sunt *Principales*, quedam verò *accessorii*: *Princi-
pales* sunt omnes, & singulæ personæ particulares cuiuscum-
que gradus, dignitatis, status, & conditionis sint, & he om-
nes excommunicantur. Item, *Vniuersitates*, *Collegia*, *Ca-
pitula*, & *Communitates*, & istis imponitur *Interdi-
ctum*.

Accessoriæ verò sunt, dantes auxilium, & fauorem, quæ
excommunicatione non incurruunt nisi subsequatur appelle-
ratio ex Nau in Manual. cap. 2., nu. 58. & Sebastiano Me-
dice, vbi supra. Quo in loco existimat, etiam consulentes
predicam appellationem, in hoc Canone comprehendi,
quia cōsiliū est quoddam genus auxilij, & fauori, arg.
I. quod fauore. C. de legib. Alij tamen inter quos est Al-
phonsus Viualdus in explicatione Bullæ Cœnæ, nu. 19. &
mea sententia verius docent, non comprehendunt, tum, quia
pœnae non sunt vltiā proprios casus extendendæ, tū, quia
quando Pontifex vult comprehendere etiam dantes, con-
siliū illos explicare solet, vt constat ex Canonibus sepa-
to, decim⁹, undecimo, duodecimo, decimoquarto, de-
cimosexto, decimoctavo, & vigesimo; tum, quia nūdū cō-
siliū, propriè nec auxilium nec fauor est, quia consiliū
iugat aliquem ab intrinseco dirigendo rationem eius; vnde
est opus quoddam spirituale pertinens ad directionem
ipsius intellectus; fator autem, & auxilium solum dirigunt
ab extrinseco, & sunt actus exteriores propriè loquendo,
in pénis autem facienda est stricta interpretatione, arg. cap.
odia, de reg. iur. lib. 6. sic tamen consulens per Extrau. pre-
dictam Iulij II. excommunicatur, vt Alphonsus Viualdus,
vbi supra, notauit.

De Piratis, & eorum receptatoribus, & fauoribus. Cap. VII.

S V M M A R I V M.

1. *Piratæ*, eorumque receptatores, & fauores, in Bullæ Cœnæ excommunicantur.
2. *Piratæ*, tum in recentioribus, tum etiam in antiquioribus Bullis comprehenduntur.
3. *Piratæ* nomen, quid significet.
4. *Piratæ* quis propriè censendus sit.
5. *Piratæ*, ut excommunicationem Bullæ Cœnæ incurrat, quas
actiones exercere debet.
6. *Nauigans* negotiandi gratia, & aliquid furtim surripit, aut in fluminibus predas facient, excommunicationem
Bullæ Cœnæ non incurrit.
7. Personæ accessoriæ, inertia excommunicatione Bullæ Cœnæ contentæ, que, & quot sint.
8. Christiani ab infidelibus capti, & in nauibus piraticis in-
fidelium contra fideles pugnantes, an censuras Bullæ
Cœnæ incurrit.
8. Depredantes infideles, aut hereticos, excommunicationē
Bullæ Cœnæ non incurrint.

I Excommunication Tertia fertur in haec verba:
Item excommunicamus, & anathematizamus om-
nes Piratas, Cursarios, ac latrunculos Maritimos, discur-
senes Marc nostrum, precipue à Monte Argentario

vsque ad Terracinam; ac omnes eorum fautores, receptato-
res, & defensores,

Canonis huins materia vt notat Caiet. in Summa, ve-
bo, excommunicatio, cap. 18. est latrocinium maritimum
& est vna earum excommunicationum, que a antiquis in
Bulla Cœnæ ante tempora Clementis Papæ V. ponebatur,
vt docet glossa in Clem. prima, in verbo, Generales, de juc-
tis, & habetur etiam in processu Bullæ Cœnæ Martini V.
apud S. Anton. 3. par. tit. 25. cap. 72. & antea eam excom-
municabantur in iure, vt habetur in cap. Excommuni-
catione, de raptor. Tunc autem solum excommunicabantur
pirati, postea vero a recentioribus Romanis Pontificib.
additi sunt Cursarij, latrunculi maritimi, vt patet ex Bulla
Iulij Papæ II. Gregorij XIII. & aliorum recentiorum Pon-
tificum, & eorum receptatores, & eis scienter auxiliū da-
tes, vel fauorem & defensores eorum.

Quoad personas autem, vt notat Caiet. & fauent Sylva,
verbo excommunicatio, 7. nu. 55. in excommunicatione
vigissima. ver. Primo dubitatur. & Tabiena, verbo, excom-
municatio, 5. casu 25. ver. Quarto, Vnum gentis nominatur
diuersis nominibus, Piratæ anim communiter dicuntur
Cursarij, & quamvis latrunculi matini dicantur parui
piratae hoc tamen loco simpliciter significatur hoc nomi-
ne omnis latro matinus, vnde, quicunque deprædatur in
mari, siue semel siue sepius, bello non indicito, compre-
ditur sub hac excommunicatione siue in verbo Piratæ, si-
ue in verbo latrunculi, vnde omne genus latrunculorum ma-
ritimorum in hoc canone continetur, quoque nomine
appellentur.

4. Qui verò Piratæ sint, non ita consentiunt auctores; nam
Angelica in verbo, Pirata, doget omnes prædantes in ma-
ri, vel in flumine, esse piratas, arg. Authent. Nauigia, C. de
furtis, cum hac tamen differentia, quod qui deprædatur in
mari sine bello iusto, sit excommunicatus in Bullæ Cœnæ
non autem qui deprædatur in fluminibus, quia dicitur
in Bulla, Martini. Alij verò, vt Rosella, & Sylvester. & Ta-
biena, vbi supra, & Card. Toletus in explicatione Bullæ
Cœnæ §. 2. docent, non esse piratam si expliciter dicendū,
qui deprædatur in mari, sed necessarias esse tres condicio-
nes, vt quis propriè Pirata dicatur, & sit;

Vna est, indifferentia in spoliando, vt scilicet non in-
tendat spoliationi determinate nationis, sed omnium na-
tionum indifferenter, vnde si Iauenes habent iustum
bellum contra Florentinos, & illos deprædatur cum ga-
leis, &c. non sunt piratae, nisi ad alios se extendant indif-
ferenter, & patet ex communione locutione, communiter dicuntur piratæ cursarij qui vndique discurrent per na-
re depræ dando non aliquam nationem determinat, sed
modo hanc modo illam.

Secunda est, vt habeat principalem intentionem depe-
dandi; Vnde si aliqui nauigarent principalius pro exerce-
dis suis negotijs, & casu aliquo præter intentionem pri-
cipalem spoliare vellent omnes Venetos, non dicentur pi-
ratae.

Tertia est, vt non sit bellum indicium, si enim bellum
indicium sit, quamvis iniustum, non est pirata, sed quando
absque titulo belli iusto, vel iniusto deprædatur, & hoc
videtur communis sententia contra Angelicam, vbi su-
pra, quia cum simus in pénis, propriè, & strictè accipi
debet.

Quoad actiones verò, licet nulla in particulari posita sit
in Bulla Clementis VIII, vt constat, in illa tamen Grego-
rij XIII. quam explicat Nauar. in Man. c. 27. nu. 59 & in
illa Iulij Papæ II. apud Caiet. verbo, excommunicatio, ca-
18. & Martini Ledet. 2.4. q. 26. art. 2. pag. 356. quam
actiones numerantur, nimirum deprædarī, multū, inter-
ficiere, & rebus, & honi spoliare eos qui in mari nauigant;
que actiones subintelligunt etiam in ha. Bullac; Debet
tamen haec actiones fieri, ad hoc vt locum habeat excom-
municatio haec, vnde si quis ingredetur mare cum inten-
tione deprædandi, occidendi, &c. si tamen non exequatur
aliquam illarum actionum, non incurrit excommunicationem;
quia non excommunicantur hic piratæ, & cuius-
cuius absolute, sed in ordine ad actiones illas. & ideo nulla fe-
cta